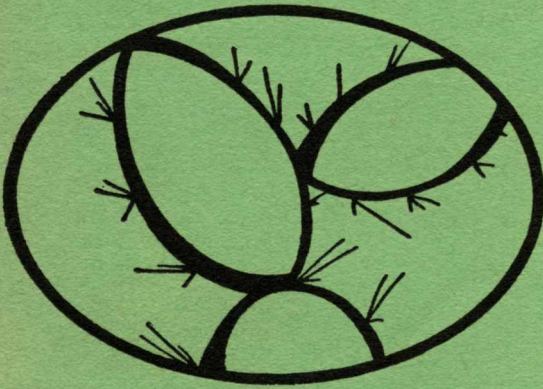

SUCCULENTA

NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN
ANDERE VETPLANTEN

1959
No. 10

Voorzitter : A. F. H. BUINING, Hamersveld (U.).

Secretaresse : Mevrouw J. GRULLEMANS—VAN BERGHEM,
Hereweg 19, Lisse.

Penningmeester : G. D. DUURSMA, „Vijversburg”, Rijperkerk (Fr.).
Postrekening no. 833550.

Redacteur : H. VAN DER VELDE, Hofwijkstraat 17, Den Haag.

Nederl.-Belgische Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

Redacteur: H. van der Velde, Hofwijkstraat 17, Den Haag — Redactie-commissie; J. A. Janse, Bennebroek en mej. J. J. E. v. d. Thoorn, Apeldoorn — Medewerkers: Dr. H. W. de Boer — Dr. B. K. Boom — A. F. H. Buining — E. T. Claey's — A. de Prins — A. J. A. Uitewaal e.a.

FRIEDRICH RITTER
— Arica — Chili.

De omvang van het geslacht

PYRRHOCACTUS *Berger*

In zijn boek „Kakteen” van 1929 stelde A. Berger het ondergeslacht *Pyrrhocactus* op, dat hij met andere ondergeslachten in het „verzamelgeslacht” — overeenkomstig zijn eigen woorden — *Echinocactus* Link 1827 samenvatte. Berger behandelde echter alle ondergeslachten, behorende tot *Echinocactus*, als geslachten, waarin hij bijvoorbeeld dienovereenkomstig plaatste „*Echinocactus strausianus* K. Sch. 1901 — *Pyrrhocactus Berger*” (zie pag. 215), zonder er op te wijzen, dat *Pyrrhocactus* van een andere rangorde was. Op dezelfde bladzijde lezen wij bijvoorbeeld „*Echinocactus cinerascens* Salm. 1845 — *Copiapoa* Br. et R.”. Hier wordt echter *Copiapoa* als geslacht genomen en het is duidelijk, dat men de toewijzing van *strausianus* naar *Pyrrhocactus Berger* eveneens als geslachtsverandering moet aannemen. Bij de splitsing van het verzamelgeslacht *Echinocactus* in de daarop volgende periode heeft men dienovereenkomstig Berger als auteur van *Pyrrhocactus* erkend, zoals dit ook op deze plaats het geval is.

Berger geeft als Duitse diagnose voor *Pyrrhocactus* op pagina 215: „Rippen gekerbt, Aerenolen grosz, mit vielen pfriemlichen steifen Stacheln; Blüten rötlich-gelb; Fruchtknoten beschuppt, mit weissen Wollbüschelchen und manchmal mit Borstenstacheln”.

Een Latijnse diagnose was destijds nog niet noodzakelijk. Een type werd door Berger nog niet genoemd, maar in de eerste plaats werd *Echinocactus strausianus* K. Sch. 1901 behandeld en in Byles „Dictionary” 1957 wordt deze soort terecht als type van *Pyrrhocactus Berger* erkend.

Naderhand heeft Backeberg in „Blätter für Kakteenforschung”, 1938–6, het genus *Horridocactus* van *Pyrrhocactus* afgescheiden, met de volgende diagnose: „*Flores satis magni, rotato patentissima, ovario inaculeato et insetoso in axillis squamularum minutissimarum tomentuloso, Chile. Typus Cactus horridus Colla*”.

Later scheidde Backeberg van het geslacht *Neoporteria* Br. et R. een geslacht af onder de naam *Chilenia* Bckbg, met een Latijnse diagnose in *Kakteenkunde* 1939, pag. 82. Type is *Echinocactus jussieu* Monv.

De geslachtsnaam *Chilenia* werd in „Cactaceae Jahrbuch”, juni 1942, pag. 39, veranderd in *Neochilenia* Bckbg. Als het meest wezenlijke diagnostisch verschil met *Horridocactus* wordt genoemd de sterke beharing van vruchtbeginsel en bloembuis en de borstelige bedoorning in de oksels van de bovenste schubjes van de bloembuis. Dit verschil is echter hoogstens gradueel en kan niet als geslachtskenmerk worden aangenomen. De wollige beharing van de bloem neemt in Chili toe al naar

gelang het klimaat van het zuiden naar het noorden een meer woestijnachtig karakter krijgt en borstelige dorens aan de bloemen kunnen zelfs binnen dezelfde soort *Horridocactus* en *Neochilenia* voorkomen of soms geheel ontbreken. Het geslacht *Neochilenia* is op grond hiervan niet te handhaven, zelfs niet als ondergeslacht. Daarentegen is het geslacht *Neoporteria* Br. et R. goed te onderscheiden van *Pyrrhocactus* door het karakter der bloemen. Indien men thans tracht *Pyrrhocactus* met *Neoporteria* te verenigen, dan kan ik mij hiermede niet verenigen. Het gaat bij *Neoporteria* beslist niet om een storing bij de ontplooiing van de bloem, zoals gezegd is, maar om een groeientwikkeling der bloem in talrijke kenmerken, die gewoonlijk tot geslachtskenmerken gerekend worden. Op deze plaats kan ik hier niet verder op ingaan.

Wat nu het geslacht *Horridocactus* betreft, onlangs was ik in de gelegenheid, de soorten van het geslacht *Pyrrhocactus* in het noorden van Argentinië op te zoeken en nauwkeurig te bestuderen. Daarbij bleek, dat de kenmerken, die dit geslacht uit Argentinië zouden scheiden van *Horridocactus* uit Chili, zeer veranderlijk zijn en tenslotte zelfs geheel kunnen ontbreken. De *Pyrrhocactus*soorten van de provincie Mendoza en verder naar het zuiden (type en andere) vertonen als zaailingen haakvormige middendorens (althans in hun vaderland), wat nimmer bij kogelvormige soorten uit Chili voorkomt. In het noorden van Argentinië echter vervalt dit kenmerk geheel. Het afsplitsen van geslachten op grond van dergelijke verschillen in habitus en bedoorning, moet als onjuist worden bestempeld. Als wezenlijk afzonderlijk kenmerk van de Argentijnse soorten geldt alleen een sterkere bedoorning met borstels van vruchtbeginsel en bloembuis. Maar dit kenmerk verdwijnt bij de meer noordelijk groeiende *Pyrrhocactus*soorten.

Zo treft men op het vruchtbeginsel van *Pyrrhocactus bulbocalyx* Werd. 1937 uit de provincie La Rioja slechts op de bovenste rand een paar zeer fijne haarvormige korte dorentjes aan en de meest noordelijk groeiende vertegenwoordiger *Pyrrhocactus umadeave* (Werd.) Bckbg, uit de provincie Salta, heeft meestal alleen nog de vlokjes wol en slechts soms nog bovendien een paar fijne, haarvormige korte dorentjes aan de bovenste rand van het vruchtbeginsel. Overigens zijn de bloemen, vruchten en zaden van de soorten uit Chili over het algemeen volkomen gelijk aan die van de Argentijnse soorten, zodat een afscheiding van het geslacht *Horridocactus* van *Pyrrhocactus* niet juist is. Aan de andere kant vertonen niet weinige der tot *Horridocactus* en *Neochilenia* gerekende soorten de neiging tot groei van de borstelige dorentjes op de bloembuis tot op het vruchtbeginsel. Onder deze omstandigheden is zelfs *Horridocactus* niet eens als ondergeslacht te handhaven. De gegevens van dit onderzoek dwingen ons tot intrekking van de geslachten *Horridocactus* Bckbg en *Neochilenia* Bckbg.

Tot het geslacht *Pyrrhocactus* Berger behoren dan de volgende soorten :

A. SOORTEN UIT ARGENTINIË :

<i>Pyrrhocactus strausianus</i>
(K. Sch. 1901) Berger 1929. Type.	<i>Pyrrhocactus umadeave</i>
(Werd. 1931) Bckbg 1935.
<i>Pyrrhocactus sanjuanensis</i>
(Speg. 1905) Ritter comb. nov.
[syn. <i>Echinocactus sanjuanensis</i>
Speg. Anal. Mus. Nac. Buenos
Aires III. 4 : 501-1905].	<i>Pyrrhocactus dubius</i>
Bckbg. 1935.
<i>Pyrrhocactus catamarcensis</i>
(Speg. 1905) Bckbg 1935.	<i>Pyrrhocactus bulbocalyx</i>
(Werd. 1937) Bckbg 1940.
	<i>Pyrrhocactus vollianus</i>
Bckbg 1956.

B. SOORTEN UIT CHILI :

<i>Pyrrhocactus curvispinus</i>
(Bertero 1829) Berger 1929.	<i>Pyrrhocactus kunzei</i>
(Foerst. 1846) Ritter comb. nov.
[syn. <i>Echinocactus kunzei</i> Foer-
ster Handb. 1846, p. 293, syn. <i>Neo-
chilenia kunzei</i> (Foerst.) Bckbg
1951].
<i>Pyrrhocactus horridus</i>
(Colla 1833) Bckbg 1935 [syn. <i>Hor-
ridocactus horridus</i> (Colla) Bckbg
1940].	

- Pyrrhocactus fuscus*
(Muehlpf. 1848) Ritter comb. nov.
[syn. *Echinocactus fuscus* Muehlpf.
Allg. Gartenz. 16 : 10-1848, syn.
Neochilenia fusca (Muehlpf.)
Bckbg. 1951; syn. *Neoporteria jus-
sieu* (Monv.) Bckbg 1951; syn.
Neochilenia fobeana (Mieckley)
Bckbg 1951].
- Pyrrhocactus nigricans*
(Linke 1857) Ritter comb. nov.
[syn. *Echinopsis nigricans* Linke,
Allg. Gartenz. 25 : 239-1857, syn.
Horridocactus nigricans (Linke)
Bckbg et Doelz, 1942].
- Pyrrhocactus chilensis*
(Hildm. 1898) Ritter comb. nov.
[syn. *Echinocactus chilensis* Hildm.
in Schum. Gesamtb. Kakt. p. 423,
syn. *Neochilenia chilensis* (Hildm.)
Bckbg 1951].
- Pyrrhocactus froehlichianus*
(K. Sch. 1903) Bckbg 1935 [syn.
Horridocactus froehlichianus (K.
Sch.) Bckbg 1951].
- Pyrrhocactus occultus*
(K. Schum. 1903, non Phil.) Ritter
comb. nov. [syn. *Echinocactus oc-
cultus* K. Sch. in Gesamtb. Kakt.
Kakt. Nachtrag 1903, p. 114; syn.
Neochilenia occulta (Phil.) Bckbg
1951 pro parte].
- Pyrrhocactus aspillagai*
(Soehrens 1929) Ritter comb. nov.
[syn. *Echinocactus aspillagai*
Soehrens in Mon. f. K. 1929, pag.
125; syn. *Neoporteria aspillagai*
(Soehrens) Bckbg].
- Pyrrhocactus heinrichianus*
(Bckbg 1942) Ritter comb. nov.
[syn. *Horridocactus heinrichianus*
Bckbg in Kakteenkunde 1942, pag.
8].
- Pyrrhocactus kesselringianus*
(Doelz. 1942) Ritter comb. nov.
[syn. *Horridocactus kesselringia-
nus* Doelz in Kakteenk. 1942, p. 4].
- Pyrrhocactus taltalensis*
(Hutch. 1955) Ritter comb. nov.
[syn. *Neoport. taltalensis* Hutch.
in Cact. and Succ. J. Am. 1955, p.
181].
- Pyrrhocactus andreaeana*
(Bckbg 1959) Ritter comb. nov.
[syn. *Neochilenia andreaeana*
Bckbg in Kakteen und and. Sukk.
1959, p. 38].
- Pyrrhocactus garaventai*
(Ritter 1959) Ritter comb. nov.
[syn. *Horridocactus garaventai*
Ritter in Succulenta 1959, p. 41].
- Pyrrhocactus eriosyzoides*
(Ritter 1959) Ritter comb. nov.
[syn. *Horridocactus eriosyzoides*
Ritter in Succulenta 1959, p. 49].
- Pyrrhocactus engleri*
(Ritter 1959) Ritter comb. nov.
[syn. *Horridocactus engleri* Ritter
in Succulenta 1959, pag. 76].
- Pyrrhocactus andicolus*
(Ritter 1959) Ritter comb. nov.
[syn. *Horridocactus andicolus* Rit-
ter in Succulenta 1959 p. 97].
- Pyrrhocactus andicolus*
(Ritter) Ritter var. *descendens*
(Ritter) Ritter comb. nov. [syn.
Horridocactus andicolus Ritter var.
descendens Ritter in Succulenta
1959, pag. 97].
- Pyrrhocactus andicolus*
(Ritter) Ritter var. *mollensis* (Rit-
ter) Ritter comb. nov. [syn. *Hor-
ridocactus andicolus* Ritter var.
mollensis Ritter in Succulenta
1959, p. 97].
- Pyrrhocactus andicolus*
(Ritter) Ritter variëteit *robustus*
(Ritter) Ritter comb. nov. [syn.
Horridocactus andicolus Ritter var.
robustus Ritter in Succulenta
1959, p. 97].
- Pyrrhocactus paucicostatus*
(Ritter) Ritter comb. nov. [syn.
Horridocactus paucicostatus Ritter
in Succulenta 1959, p. 113].
- Pyrrhocactus paucicostatus*
(Ritter) Ritter var. *viridis* (Ritter)
Ritter comb. nov. [syn. *Horrido-
cactus paucicostatus* Ritter var.
viridis Ritter in Succulenta 1959,
p. 113].

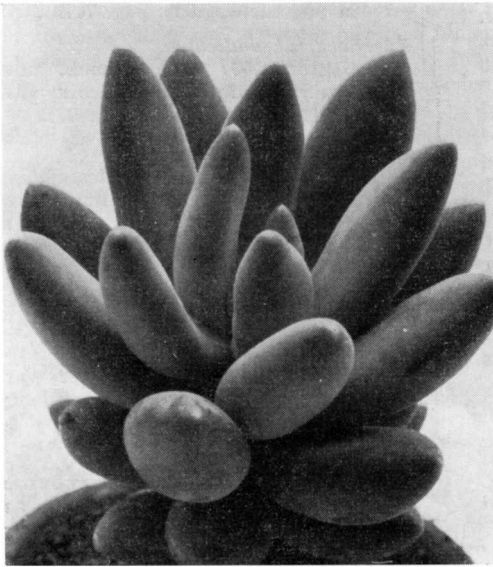
Vert. A. F. H. BUINING.

J. C. VAN KEPPEL.

Pachyphytum hookeri (Salm-Dyck) Berger

Reeds in 1854 beschreef — naar materiaal uit de Kew Garden ontvangen — vorst Salm-Dyck de hier afgebeelde plant als *Diotostemon hookeri*, welke geslachtsnaam thans gebruikt wordt als ondergeslachtsnaam voor die *Pachyphytums* waarvan de bloemkroonbladeren langer zijn dan de kelkbladeren. Ondanks het feit dat in de literatuur wordt vermeld dat deze plant een hoogte kan bereiken van 60–120 cm, is het in cultuur een zeer langzame groeier, die vele jaren nodig heeft om tot een hoogte van een paar decimeter op te groeien. Wij zijn dan ook geneigd te veronderstellen dat deze maten niet helemaal juist zijn, temeer daar een juiste vindplaats niet bekend is, behalve dat deze plant uit Mexico komt. Alle beschrijvingen zijn dus van kultuurplanten en het

PACHYPHYTUM HOOKERI

foto: De Klark.

lijkt ons niet mogelijk dat deze plant onder gunstige groeivoorwaarden tot 120 cm hoog opgroeit. Wij moeten *Pachyphytum hookeri* overigens niet verwarren, — dit komt nl. in verschillende collecties voor — met een andere plant, die bekend staat als *Pach. longifolium*, maar naar onze mening niet identiek is met *Pach. longifolium* Rose. Deze z.g. *longifolium* kan nl. snel een behoorlijke hoogte bereiken en heeft bladeren die in vorm overeenkomen met *Pachyphytum hookeri*, maar soms wel een lengte van 10 cm en meer bereiken. Overigens komt vrijwel de gehele beschrijving van *Pach. longifolium* Rose niet overeen met deze plant uit onze collecties terwijl ook een afbeelding in C. and Succ. Journal 9, zeker niet identiek is met de plant die wij hier kweken. Maar laten wij niet afdwalen van *Pach. hookeri*, die door verschillende auteurs nog onder andere namen beschreven is nl. *Echeveria hookeri* Lem. (Ill. Horticole, 1863), *Cotyledon adunca* Bak. (Saunders Ref. Botanicum, 1, 1863), *Pachyphytum roseum* Bak., als synoniem, *Echeveria adunca* Otto, 1873 en *Pach. aduncum* Rose (N. Am. Flora XöII, I, 1905). In habitus komt zij veel overeen met de groene vorm van *Pach. compactum*, doch is door de sterk blauwgrijs berijpte bladeren gemakkelijk te onderscheiden. Ook mist zij de v-vormige tekening van deze soort.

Pach. hookeri werd genoemd naar de plantkundige Sir William J. Hooker, die leefde van 1785–1865. Hij was van 1841 tot aan zijn dood directeur van de botanische tuin van Kew in Engeland en schreef vele botanische publikaties.

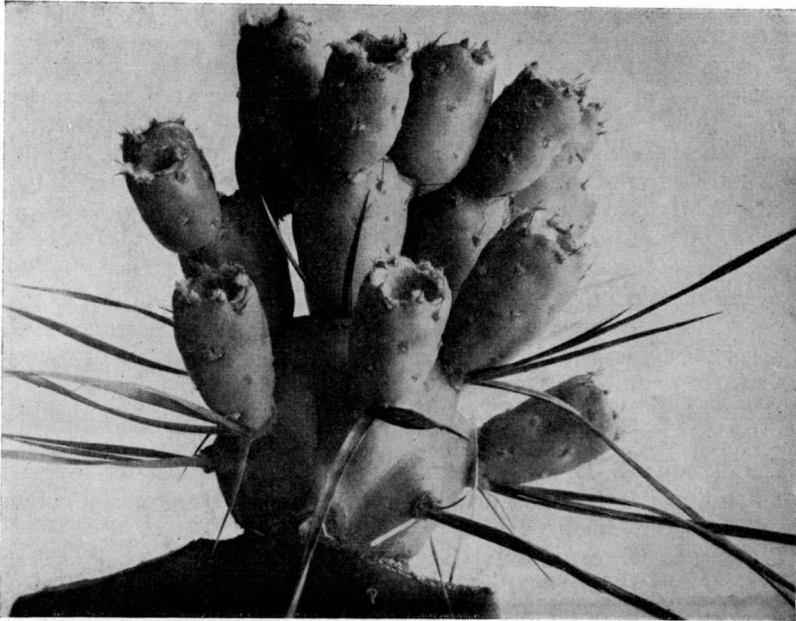
Korte beschrijving: Stamvormende plant, tot 120(?) cm hoog. Bladeren smal langwerpig of smal lancetvormig, afgerond aan de onderzijde, afgeplat aan de bovenzijde, stomp met een kleine kleurloze spits, groen, berijpt, niet roodachtig verkleurend, 2–5 cm lang, 1½–2 cm breed. Bloemstengel roodachtig, 30 cm lang. Weinig, kleine, steriele schutbladen. Bloeiwijze met 7–18 pink-rose, aan de voet geelachtige bloemen.

Literatuur: The Genus *Pachyphytum*, K. von Poellnitz in The Cactus Journal (Engeland), Vol. V, 1937, 4 p. 72 — Genus *Pachyphytum* E. Watch in Cactus and Succulent Journal, Vol. III, 31, p. 9.

Boliviaanse Tephrocactussen

door H. BARSCHUS.

In Bolivia komen een groot aantal Tephrocactussen voor, die hier in het kort besproken zullen worden. Het is helaas niet mogelijk alle vindplaatsen of de hoogte van de groeiplaatsen op te geven, die voor de cultuur van veel belang zijn, daar deze in de originele beschrijving veelal ontbreken.

TEPHROCACTUS HOSSEI

Cliché K.u.a.S.

Een juiste beschrijving van de Boliviaanse Tephrocactussen stuit in Europa op de moeilijkheid, dat ons materiaal door een langjarige cultuur min of meer veranderd is. Dit werk kan daarom slechts door een Zuidamerikaans botanicus verricht worden.

Enige Tephrocactussoorten zijn reeds lang in Europa bekend, andere zijn eerst sedert kort beschreven, hier volgt een overzicht van de momenteel bekende Boliviaanse soorten.

T. bolivianus (S.D. 1845) BACKBG. Deze soort is lang onbekend gebleven, SCHUMANN kende deze plant niet en BRITTON EN ROSE verenigde haar met *T. pentlandii*. BACKEBERG scheidde echter beide soorten weer, nadat *T. bolivianus* door Mevr. Wilke opnieuw gevonden was. De leden (podariën) van deze soort zijn eivormig en sterk bobbelig. Dorens tot 20, meestal 6-8 cm lang, sterk stekend en afstaand. De kleur der bloemen varieert van geel tot dieprood.

T. chichensis werd in het National Cactus and Succulent Journal van 1952, dl 4, pp. 75-76, beschreven. De plant komt op 3800 m voor en vormt

dichte groepen van meer dan een halve meter doorsnede en een meter hoogte; de leden zijn ongeveer 8-11 bij 4 tot 6 cm groot, ze zijn bobbelig (podariën) en dragen in de areolen 12-16 dorens van gemiddeld 3 cm lengte, de langste kunnen 5 cm worden. De bloem is onbekend.

T. chichensis var. *colchanus* CARD. 1952. Deze variëteit onderscheidt zich van de typeplant door een zwakkere groei, en het aantal en de lengte van de dorens is geringer. De bloem is onbekend.

T. cylindarticulatus CARD. 1952 werd gelijktijdig met de voorgaande soort beschreven. Ze groeit zodevormig, de leden vertakken zich dichotoom, hun grootte bedraagt circa 2-4 bij 6-9 cm. De podariën dragen de areolen, waarvan de bovenste ongeveer 6 dorens, lang 2-5 cm, vertonen. De bloemen zijn onbekend. De plant groeit op 3900 m hoogte.

T. duvaloides BACKBG 1953 werd gevonden tezamen met de variëteit *T. duvaloides* var. *albispinus* BACKBG 1953. Deze werd beschreven in het Franse tijdschrift „Cactus” 1953, deel 38, blz. 250. De bloemen zijn onbekend, de korte diagnose vermeld: leden lang 9 cm, grijsgroen van kleur en met langwerpige podariën bezet. Dorens 6 tot 8, meestal 3 tot 7, 1 tot 3 cm lang, geelachtig. De variëteit onderscheidt zich door fijne witte dorens. Bij beide soorten werd de vindplaats niet vermeld.

T. ferocior BACKBG 1953, werd eveneens beschreven. De leden worden 8 bij 6 cm groot, kleur groen. De podariën zijn ongeveer 2 cm hoog en 1½ cm breed. Randdorens ongeveer 5, in elkaar gevlochten en tegen de leden aangedrukt, tot 6 cm lang. Centraaldorens 1 tot 3, rechtop, tot 6 cm lang. Kleur wit tot bruinachtig. Bloemen oranje. Vrucht eetbaar.

T. flexuosus BACKBG 1935 is een mooie, lang en sterk bedoornde soort, wordt echter zelden aangetroffen.

T. floccosus (S.-D. 1845) BACKBG is als *Opuntia floccosa* sedert lange tijd bekend, zodat een beschrijving overbodig is. Groeiplaats volgens F. RITTER tot 5000 meter hoogte.

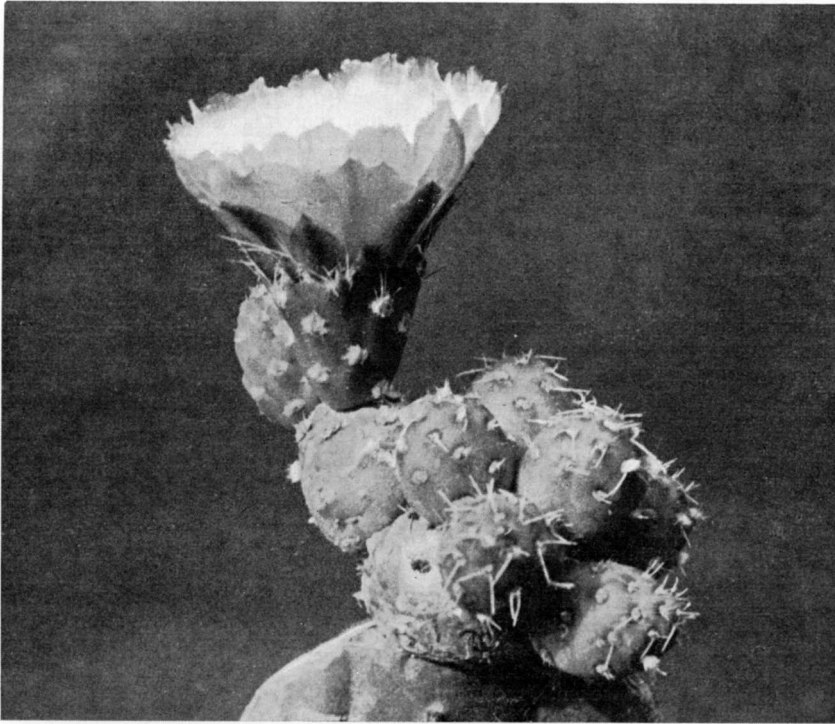
T. lagopus (K. SCH. 1898) BACKBG. Deze komt volgens F. RITTER op hoogten van meer dan 5000 meter voor! De afzonderlijke leden zijn ongeveer 6 tot 20 cm groot en met dichte geelwitte wol bedekt. Deze wol bedekt de tot 7 mm lange blaadjes. In de areolen, behalve de wol, borsteldorens van 4 cm lengte.

T. minor BACKBG 1953 beschreven in „Cactus” is weinig vertakt. Leden tot 4 bij 2 cm grootte, rond tot gedrukt rondvormig. De bovenste areolen dragen veel glochiden en 1 tot 5 dorens, waarvan 1 of 2 tot 4 cm lengte, aangedrukt of buitenwaarts gericht. Bloemen onbekend, groeit op 4000 meter hoogte.

T. nigrispinus (K. SCH. 1898) BACKBG. Lage pollen vormend. In de areolen bladresten dragend. Het oppervlak is bij oudere leden licht gebobbeld (podariën), bruinachtig. Dorens tot 4 cm lang, roodgrijs tot zwart. Bloemen klein, plm. 2,5 cm lang, purper, 1 tot 2 cm breed. Op 3000 meter hoogte aan de Boliviaans-Argentijnse grens.

T. pentlandii (S.-D. 1845) BACKBG is een bekende, laagblijvende, bij de grond sterk vertakte plant. Leden eivormig, met duidelijke podariën en ongeveer 5 cm lang. Deze plant ziet er uit, alsof de ene aardappel op de andere is gestoken. Dorens 1 tot 2, zijn zeer dun en wit.

T. pentlandii var. *albispinus*, *aureispinus*, *nigrispinus* en *rufispinus* zijn nieuwe door F. RITTER ontdekte soorten van ongeveer 4000 meter hoogte.

TEPHROCACTUS SPHAERICUS (Först.) Backbg

foto: Dr. Bohumil Schütz

Zaden zijn bij de Firma WINTER in Frankfurt te verkrijgen. De bewerking dezer soorten geschiedt door KRAINZ.

T. pentlandii var. *fuaxianus* BACKBG 1953 werd eveneens in „Cactus” beschreven. De leden zijn ovaler en dragen slechts één doren.

T. pentlandii var. *rossianus* HEINR. ET BACKBG 1953 heeft dikkere leden, leden, podariën klein, met 1 tot 3 sterkere dorens dan bij de typeplant, geel tot bruinachtig, vaak nog 1 tot 3 kleinere. Bloemen rond, geel tot rood.

T. rarissimus BACKBG 1935, zeldzaam en weinig bekend, met rood-blauwachtige leden.

T. rappianus (K. SCH. 1899) BACKBG. Leden ongeveer 7 bij 4 cm groot. Glochiden lichtgeel, ongeveer 12 tot 20 dorens, gedraaid, wit, tot 2 cm lang.

T. subinermis (BACKBG 1935) BACKBG, zodevormend. Leden kogelvormig, circa 4 bij 3,5 cm groot, uitstekende podariën, 1 tot 2 dorens, vaak ontbrekend, de grootste tot 2,5 cm lang. Komt voor op 4000 meter hoogte.

T. subterraneus (R. E. FRIES) BACKBG, *T. tarapacanus* (PHIL.) BACKBG, *T. wilkeanus* BACKBG. Deze drie soorten zijn zeldzaam en weinig bekend.

De Tephrocactussen stammen alle uit hogere regionen, waarop bij de cultuur gelet moet worden, veel zon, koel overwinteren. Vanwege de knolwortels kan men beter diepe potten dan vlakke schalen gebruiken. De grond moet leem bevatten en rijk aan minerale voedingsstoffen zijn.

Vert.: B. M. SCHOMPER.

Op bezoek bij Frau Hildegard Winter

Toen mijn vrouw en ik plannen hadden gemaakt om dit jaar onze vakantie op de „brommer” aan de Rijn door te brengen, kwam meteen het idee bij me op, om eens een bezoek te brengen aan Frau Winter. Dit is dan ook gebeurd en we kwamen des avonds om ongeveer half 7 in de Fachfeldstrasse in Frankfurt am Main aan. De ontvangst was uiterst hartelijk en we maakten een afspraak voor de volgende morgen vroeg. Na ons behulpzaam geweest te zijn met het zoeken naar onderdak voor de nacht — wat niet zo eenvoudig bleek te zijn in Frankfurt — namen we afscheid tot de volgende morgen.

De volgende morgen stond Frau Winter ons al op te wachten. We brachten een bezoek aan haar verzameling, die ondergebracht was in een dubbele kas, beide afdelingen met een middentablet en rondom een zijtablet. Hier stonden vele prachtige soorten cactussen en wel die soorten, die wij uit de door haar gedistribueerde zaden ook proberen te kweken. Prachtige volwassen planten uit de geslachten *Matucana*, *Horridocactus*, *Copiapoa*, *Islaya*, *Chileorebutia*, *Arquipa* en niet te vergeten de verschillende *Cereus* geslachten. We keken onze ogen uit. Vele planten stonden nog in bloei. Voor het eerst van mijn leven zag ik hier de *Blossfeldia*'s. Kleine weke plantjes, soms meerdere kopjes op een „wortelknol”, met hier en daar kleine bloempjes er aan. Er waren ook enige bakken met zojuist ontvangen importen van geheel nieuwe soorten, o.a. van het geslacht *Parodia* en *Weingartia*. Ik ben benieuwd naar de

nieuwe prijscourant van volgend jaar. Daarin zullen van laatstgenoemde geslachten wel weer zaden aangeboden worden.

Buiten in platte bakken stonden rijen importen zoals *Matucana*, o.a. *comacephala*, *aurantiaca* en *yanganucensis*, en *Oroya*, nl. *borchersii* en *peruviana*. Buitengewoon mooi. Een ieder, die eens in de buurt van Frankfurt komt zou ik zeker willen aanraden om aan deze verzameling een bezoek te brengen. Het is zeker de moeite waard. Hier ziet men planten, welke men praktisch in geen enkele verzameling ziet. Er zijn nl. planten bij van een soort, waarvan Ritter er maar een enkele gevonden heeft en die dus zeer waarschijnlijk nooit zeer verbreid zullen worden.

Weer bij Frau Winter thuis gekomen, bezocht ik nog even de kamer, waar de zaden liggen opgeslagen. Een ruime kamer met houten rekken langs de muren, waarin systematisch doosjes zijn opgestapeld volgens de FR nummers.

Natuurlijk heeft Frau Winter voor al het werk, wat er aan de verzameling gedaan moet worden en het uittellen en verzenden van zaden haar personeel. Gelukkig krijgt ze de zaden schoongemaakt uit Zuid-Amerika van haar broer Fr. Ritter gestuurd.

Onder het genot van een heerlijk glas wijn liet Frau Winter ons nog verschillende zaken zien, die ze van liefhebbers uit verscheidene landen ontvangen had. Een porceleinen schotel uit Turkije, enkele uit Japan en China, een schaal van Boheems kristal, gesneden houten beeldjes uit Mexiko, enz.

Na nog een uurtje gezellig doorgebracht te hebben, vertrokken we weer. Frau Winter dankzeggend voor de genoten gastvrijheid en de prettige ontvangst.

B. M. SCHOMPER.

F. W. J. ZIMMERMAN †

Bij deze delen wij U mede dat de heer F. W. J. ZIMMERMAN te Heerde, Stationsstraat 16, op zaterdag 19 september 1959 in het Sophia Ziekenhuis te Zwolle is overleden.

De heer Zimmerman was steeds een belangstellend en medelevend lid van „Succulenta”, die met warme toewijding zijn belangrijke cactusverzameling verzorgde.

Namens Mevrouw Zimmerman en familie,
M. DE JAGER.

Freek Hoogvliet

Speciaal adres voor:

Cactussen en Vetplanten

MAASDIJK (3 km vanaf Maassluis) Oostelijke Slag 7 Telefoon 01745-732

U wordt hierbij uitgenodigd voor een bezoek aan mijn nieuwe Cactuskwekerij.
Levering aan verzamelaars **UITSLUITEND** bij bezoek.

Bestuursmededelingen.

NIEUWE AFDELING

Het verheugt ons mededeling te kunnen doen van de oprichting van de afdeling Noord-Limburg op 27 augustus 1959.

De oprichting is tot stand gekomen op initiatief van de heer W. Hagedoren in Blerick. Het bestuur is samengesteld uit de volgende leden: de heer W. Hagedoren, voorzitter; de heer G. J. Broerse, Burg. Petersstraat 7, Blerick, secretaris en mevrouw E. Spee-Frencken, penningmeesteresse.

Bij de afdeling hebben zich 18 leden aangesloten. Wij wensen de afdeling veel succes!

Nieuws uit de Afdelingen

AMERSFOORT

De maandelijks bijeenkomst zal worden gehouden op maandag 12 oktober des avonds om 8 uur ten huize van de heer F. J. Meyer, Goudsbloemstraat 23, Amersfoort.

Onze voorzitter zal wederom dia's vertonen van Zuid-Frankrijk.

F. J. MEIJER, secretaris.

ARNHEM

De oktobervergadering van onze kring zal gehouden worden op donderdag 22 oktober a.s. ten huize van de heer I. Lageveen, Utrechtseweg 54 te Arnhem.

J. SCHUT.

POSTZEGELS

Ons lid, de heer E. Tjabringa wordt sinds enige tijd in het Sanatorium Beatrixoord verpleegd. Hij wil thans zijn ledige uren — en dat zijn er vele — vullen door het verzamelen van Nederlandse, Belgische en andere postzegels. Kijkt u eens rond of u hier of daar wat zegels hebt liggen. U doet er waarschijnlijk toch niets mee, maar de heer Tjabringa wel. Stuurt u hem dus vreemde postzegels. Hij is er u heel dankbaar voor. Zijn adres luidt: E. TJABRINGA, Sanatorium Beatrixoord — M.P.C. 3, — Appelscha.

Kopij voor het volgende nummer moet vóór de 20ste oktober in het bezit zijn van de redactie. Red.

Zaden gevraagd

Zoals u wellicht weet, zal de afdeling Den Haag het komende jaar het Clichéfonds beheren. Er is tegenwoordig voor clichés meer geld nodig dan voorheen. Immers Succulenta verschijnt thans met 12 nummers per jaar tegen voorheen 6. Foto's zijn tegenwoordig onmisbaar in ons tijdschrift; ze verduidelijken vaak meer dan vele woorden.

Een plantbeschrijving zonder goede foto is nagenoeg onmogelijk geworden. Er is dus veel geld nodig en wij stellen ons voor om reeds in december van dit jaar met een zaadlijst (catalogus) uit te komen.

Helpt allen mede, deze lijst zo lang en zo belangrijk mogelijk te maken door uw oogst aan zaden (lieft op naam) te zenden aan een der ondergetekenden. Er zijn in onze verzamelingen voldoende goede soorten te vinden die zaad voortbrengen.

U behoeft de zaden niet schoon te maken. Daarom: treuzel niet en stuur ze aan het Clichéfonds toe. Bij voorbaat onze hartelijke dank.

C. BOMMELJÉ,

Gentsestraat 92, Scheveningen,
Telefoon 070-542195.

J. BONEFAAS,

Bunschotensestraat 80, Den Haag,
Telefoon 070-331990.

VRAAG EN AANBOD

VERZAMELING cactussen en succulenten te koop, ook in gedeelten. 150 soorten, waaronder een honderdtal van 5-10 jaar oud. Adres: EMILE VAN DER AUWERE, Reetsesteenweg 50, Aartse-laar (Antwerpen), België.

GEVRAAGD: Succulenta, jaargang 1919 tot en met 1931 en jaargang 1936. Het boek: Backeberg „Van Texas naar Pataconië” en „Stächlige Wildnis”. Aanbiedingen met prijs aan de red. van dit blad.

Firma K. EDELMAN

**Specialiteit Cactussen en andere
Vetplanten. Grote voorraad.**

**UITSLUITEND GROOTHANDEL
WHOLESALE ONLY**

Handelskwekerij - Reeuwijk - Tel. 334

NIEUWE CATALOGUS VAN DE BIBLIOTHEEK

Na 15 oktober a.s. kunnen de leden van Succulenta de nieuwe catalogus van de bibliotheek aanvragen. Zij worden verzocht dit per brief te doen en dan gelijktijdig DERTIG CENT aan postzegels in te sluiten. Dit ter bestrijding van de onkosten catalogus en porto.

Brieven waarbij geen postzegels zijn ingesloten worden terzijde gelegd.

Wij moeten de leden ook verzoeken de boeken niet langer dan de vastgestelde tijd in hun bezit te houden en de boeken goed verpakt te retourneren. Dit voorkomt beschadigingen. Meermalen ontvangen wij boeken terug zo slecht verpakt dat de inhoud beschadigd werd. Er mogen geen brieven worden ingesloten.

S. K. BRAVENBOER,

Kethelweg 116 — Vlaardingen.

BEKROONDE KWEKERS

Op de bloemen en plantenkeuring, gehouden te Naaldwijk, behaalde de heer Bouwman met een inzending cactussen een gouden medaille; een kleine gouden medaille werd toegekend aan de firma van Zanten & Hofland, Naaldwijk; ter-

wijl de heer G. J. Hofland, Naaldwijk een verguld zilveren medaille ontving.

NIEUWE LEDEN :

- R. Dahmen v. Buchholz, Burg. van den Boschlaan 67, Leersum.
- Mevr. de Ronde, Czaar Peterplantsoen, 13, Zaandam.
- Mevr. Hellenthal, Krabbedijkstraat 408, Rotterdam-Zuid.
- Dr. P. Wind, Frederik Hendriklaan 23, Alkmaar.
- J. A. M. Lindeman, Honingerdijk 45a, Rotterdam.
- J. P. M. Vlekke, Blauwehandstraat 15, Bergen op Zoom.
- P. Derks—Vullers, Marleetjeshof 46, Roggel, Limburg.
- W. Eskes, Dr. Schaepmansingel 18, Meppel.
- J. Akse, Ambonstraat 75, Meppel.
- G. Leusink, Jonge Arnoldusstraat 44, Zaandam.
- R. de Jong Maasstraat 144, Dordrecht.
- P. Stoffels, Pater Petersstraat 9, Steyl, Tegelen.
- G. C. Maas, Croeselaan 259,, Utrecht.
- N. C. de Jonge, Min. Loudonlaan 29, Enschede.
- Th. C. Witte, Immanuel Kauthof 21, Amsterdam-West.

NEDERLANDS OORLOGSGRAVEN COMITE
Keizersgracht 442 — Amsterdam — Tel. 36770.

14 NOVEMBER a.s.

COLLECTE KLAPROOSDAG 1959

STEUNT DIT NOBELE WERK!